

τανίκετον ὅμως ἐχόντων τὴν ἰσχύν, οἱ νομάδες τῶν τῆς Ἀραβίας ἐρήμων κατέκτησαν τὸν παλαιὸν ἑλληνορωμαϊκὸν κόσμον καὶ ἱδρυσαν τὸ μάλιστα γιγαντιαῖον τὸν κρατὸν, ἀτινὰ ποτε ἡ ἱστορία ἐγνώρισεν. Οὗτοι εἰδὶν οἱ αὐτοὶ ἠθικοὶ παράγοντες, δι' ὧν βάρβαροι, τῶν ἐλαχίστων εὐμοιροῦντες πρωτολείων μορφώσεως, καταδυνέτριψαν τὸ κράτος τῆς Ρώμης. Ἡ κοσμοκρατορία ἀπετέλεσεν ἀείποτε κτῆμα ἐκείνων, ἡ κυρία δύναμις τῶν ὁποίων συνίσταται ἐν τῇ εἰς μίαν καὶ μόνην ιδέαν ὑποδουλῶσαι αὐτῶν καὶ ἐν τῇ πλήρει αὐτῶν ἀδυναμίᾳ τοῦ σκέπτεσθαι καὶ κρίνειν. Ἀδιόφορον ἂν φαίνονται ὑπέρμαχοι ἀληθείας ἢ χιμαίρας· ἐνδιὰφέρει μάλιστα διὰ τὸν θρίαμβον τῆς ιδέας, ἥς ἐμφερόνται νὰ μὴ περιλαμβάνῃ αὐτὴ εἰ μὴ συμκρότατα ἀληθείας ἄτομα ἢ καὶ νὰ εἶναι ἀπληθλαγμένη τούτων καθ' ὅλοκληρίαν. Οἱ ὄχλοι εὐχερῶς ἀφιεροῦνται εἰς τὴν πραγμάτων ἀπατηλῶν σκέψεων ἀλλ' οὐδέποτε εἰς τὴν πραγμάτων ἀληθειῶν. Μέχρι τοῦδε ὁ κόσμος ἀνετράπη, συστήματα δὲ πολιτισμοῦ, καίπερ ἄφθιτα θεωρούμενα, κατεστράφησαν καὶ νέα τοιαῦτα ἱδρύθησαν ἐν ὀνόματι τῶν ἀπατηλωτέρων χιμαίρων. Ἐκεῖνο τὸ ὅποιον τοῖς πτωχοῖς τῷ πνεύματι προώρισται δὲν εἶναι, ὥς τοῦ Εὐαγγελίου βεβαίον, ἢ τῶν οὐρανῶν βασιλεία ἀλλὰ μᾶλλον ἡ ἐπίγειος, ὑπὸ τὸν μόνον ὄρον νὰ ἐμφερόνται οὗτοι τῆς τυφλῆς πίστεως, ἥτις μετακινεῖ τὰ ὄρη: Τὸ πρόσωπον, ὅπερ οἱ ἐκ πεποιοῦσθαι ἀγόμενοι διεδραμάτιζαν, ὑπερίσχυσε πάντοτε κατὰ τὰς κρισίμους τῆς ἱστορίας στιγμᾶς. Οὗτοι ἐμφανίζονται διὰ τὴν γηράσθη σύστημά τι πολιτισμοῦ καὶ δὲν ὑποστηρίζεται πλέον ὑπὸ τῶν θρησκευτικῶν δοξασίων, ἐφ' ὧν ἐδοξάετο. Τὸ πρόσωπον, ὅπερ οὗτοι διαδραματίζουσι, συνίσταται εἰς τὸ ἐπιβάλλειν νέας θρησκευτικὰς δοξασίας, μντέρας νέων πολιτισμῶν, προωρισμένων νὰ διαρκέσωσι μέχρις ὅτου ἐπιτύχῃ ὁ ὁρθὸς λόγος τῆς καταστροφῆς αὐτῶν, συμπαράσῳρον διὰ τοῦ αὐτοῦ κτύπου καὶ τὰς ἐπ' αὐτῶν βασιζομένης κοινωνίας. Οἱ φιλόσοφοι, οἵτινες αἰῶνας ὅλους ἀφιεροῦσι πρὸς καταστροφὴν ἐκείνου, ὅπερ οἱ ἐκ πεποιοῦσθαι ἀγόμενοι ἐν μιᾷ ἔστιν ὅτε ἡμέρᾳ ἐδημιούργησαν, ὀφείλουσι νὰ κλίνωσι τὸ γόνυ πρὸ αὐτῶν. Οἱ ἐκ πεποιοῦσθαι ἀγόμενοι ἀποτελοῦσι μέρος μυστηριωδῶν δυνάμεων, αἵτινες διοικοῦσι τὸν κόσμον. Οὗτοι συνεπήγαγον τὴν ὀριστικὴν λύσιν τῶν σπουδαιωτέρων γεγονότων, ὅσα ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀναφαίνονται. Τὰ ἰδανικὰ εἶνε—χιμαίρικὰ βεβαίως ἀλλὰ καὶ πανίσχυρα—ἐκεῖνα, δι' ὧν ἐπετεύχθησαν οἱ θρίαμβοι καὶ δι' ὧν ἱδρύθησαν τὰ θρησκευτικὰ, πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ οἰκοδομήματα κάτωθεν τῶν ὁποίων μέχρι τοῦδε ἐστεγάσθημεν. Ἀνευ αὐτῶν οὐδὲν ἴσως σύστημα πολιτισμοῦ θὰ ἠδύνατο νὰ γεννηθῇ ἢ δὲ ἀνθροπότης δὲν θὰ ἐξήρχετο τῆς βαρβαρότητας. Οἱ μεγάλοι ἐν παραλογισμῷ δημιουργοὶ ἰδανικῶν καὶ οἱ ἐκ πεποιοῦσθαι τυφλῶντες καὶ προωρισμένοι εἰς ἐπιτυχίαν τοῦ θριάμβου τῶν χιμαίρικῶν αὐτῶν ιδεῶν ἐξόνται ἀναμφιδόλως ἐκεῖνοι, παρ' ὧν ὁ κόσμος θὰ ζητήσῃ αἴριον τὸ νέον ἰδανικόν, τὸ προωρισμένον εἰς ἀντικατάστασιν ἐκείνου, ὅπερ αἱ γηράσσαι καὶ ἐτοιμοθάνατοι κοινωνίαι δὲν κατέχουσι πλέον. Ὁ ἡμέτερος πλανήτης θὰ ἴδῃ ἀναμφιδόλως πολλὰ εἰσέτι πολιτισμοῦ συστήματα, διαδεχόμενα ἀλλήλα, πρὶν ἢ

γραφῇ τὸ τελευταῖον κεφάλαιον, ἐν ᾧ καταδειχθῇται τὸ ὑπέροχον πρόσωπον, ὅπερ ἐν τῇ ἱστορίᾳ διεδραμάτιζαν οἱ ἐκ παραλογισμοῦ καὶ ἐκ πεποιοῦσθαι ἀγόμενοι.

Γ. Κ. Α.

ΠΕΡΙ ΓΕΝΕΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΑΘΟΜΙΑΗΜΕΝΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

κατὰ Γ. Ν. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΝ*.

Ἀπὸ τοῦ γ' π. Χ. αἰῶνος ταυτίζεται ὁ παρκαίμ. πρὸς τὸν ἀόριστον, μέχρις οὗ τέλεον ἀπλῶς ἐξέλιπεν. Ἐπιστολ. Ἑβρ. 11, 27—28 πιστεῖ κατέλειπεν Αἰγυπτου. . . . πῶς πεποιθεῖται τὸ πάσχα. Ἀποκλ. Ἰωάν. 5, 7 καὶ ἦλθε καὶ εἰληψε τὸ βιβλίον ἐκ τῆς δεξιᾶς τοῦ καθημέρου ἐπὶ τοῦ θρόνου (Πρβλ. καὶ Κ. Κόντον ἐν Σωκράτει 1, 317 καὶ Winer Gram d. nentist. Sprachlioms 255). Ἐξέλιπε δὲ τέλεον ὁ ἀπλῶς παρκαίμ. διὰ τῆς περιφράσεως διὰ τοῦ εἰμὶ ἢ τοῦ ἔχω καὶ τῆς μετοχ. αὐτοῦ, ὅπερ καὶ παρὰ τοῖς κλασσικοῖς ἐνίστα ἀπαντᾷ (Πρβλ. Κ. Κόντον ἐν Λογίῳ Ἑρμῇ 597). Διδωρ. 11, 45 Πανσαρίας ἦν συντεθειμένος, 14, 22 ἦν παρὰ Φαραβάζου πεπυσμένος, 2, 32 οἱ Πέρσαι τὰς παλαιὰς πράξεις κατὰ τινὰ ῥύμον εἶχον συντεταγμένας, 53 τὰ μὲν γάρ... τοὺς ῥάδικας ἔχει περιεχυμένους. . . τὰ δὲ ἐφ' ἐν μέρος. . . κεκλιμένας τὰς κόμας. (Πρβλ. Μυροφόρην ἐν Δοκιμῳ 314 κεξ). Πλουταρχ. Φλαμ. 20, 4 τὴν οἰκίαν εἶχε συντετρημένην. Καμύλλ. 36, 5 οὐδὲν ἄκος οὐδὲ σθεσθήριον ἔχοντες παρσκευασμένον, 38, 3 τὰς πύλας εἶχον ἀρεφωμένας. Ἡλιόδ. 2, 10 καταπλεῖσας ἔχει. Εὐν. 45, 11 εἶχε συνηρασμένους. Συντιπ. 125 εἶχε ἡγορασμένα κτλ., ὅπως τὰ δημόδη ἔχω ἀγορασμένον, πουλημένον, σκαμμένο, γραμμένο, εἶμαι γραμμένος, ἀποκαμωμένος, μπερδωμένος (ἐκ τοῦ ἐμπεριδέω, μπερδεώ) κτλ. Ἐκ τῆς ἐπιθετικῆς ταύτης χρήσεως τῆς μετοχ. τοῦ παθητ. παρκα. προήλθεν ὥστε ἐξ ἐκείνου σχεδὸν ῥήματος νὰ δυνώμεθα νὰ σχηματίζωμεν παθητ. μετοχ. παρκα. καὶ περιφραστικὸν χρόνον, ἀποθαμένος (ἀποθαίνω), ἀρρωστημένος, πεσμένος (πέστω), πεινασμένος, διψασμένος, προχωρημένος, (πάγω ἢ πηγαίνω) πηγαίμενος (Πρβλ. Κ. Κόντον ἐν Γλωσσ. Παρκατηρῶν. 280—281).

Ἡ μεταξὺ δύο συνωνύμων διαφορὰ ἀμαυροῦται βαθμῶν ἐν τῇ κοινῇ διαλέκτῳ, ὅθεν καὶ ἐπικρατεῖ ἐν τοῖς ἐπειτα χρόνοις ἡ τοῦ ἐνὸς μόνον χρήσις. Τὰ ἐπαγγέλλομαι, αἰδοῦμαι, αἰδῶς, ῥέω ἢ ῥήχομαι, ἔει, ἔετός, ἀριθμῶ καὶ ἀριθμῶμαι, ἀντικαθίστανται διὰ τῶν ἐπισυνῶμαι, ἰπύσχομαι, ἐντρέπομαι, ἐντροπῇ, πλέω, βρέχει, βροχῇ, μετρῶ καὶ μέτρησις. Ἡ μεταξὺ τοῦ εἶμὶ καὶ βρέχει (κυρίως—δέει, ἔγγρανται, ἔγγει), τοῦ μετρῶ (κυρίως διὰ μέτρου τινός) καὶ ἀριθμῶ, τοῦ ἡ-

(*) Ἰδε ἀριθ. 2, σελ. 46—48.

χομαι (κυρίως=κο.λυμῶ) καὶ π.λέω διαφορὰ σὺν τῷ χρόνῳ ἐξηφανίσθη. Οὕτω καὶ πόλεμος καὶ μάχη ταυτίζονται. Μκκκβ. 1, 5, 20 συνάψετε πόλεμον, 21 συνῆψε πολέμους πολ.λοὺς πρὸς ἔθνη. Θεοφαν. 181, 4 καὶ ἐγένετο πόλεμος μέγας καὶ συμπλοκὴ φοβερά, ὥστε σὺν τῷ χρόνῳ ἐπεκράτησε τὸ πόλεμος, τὸ δὲ μάχη ἔμεινε μόνον=διαφορὰ, ἔχθρα, ἔρις, ὡς ἐν Bekk. Ἀνεκδ. 108, 4 μάχην καὶ τὴν ἐκ λόγων διαφορὰν καὶ Μκκκβ 1, 7, 28 μὴ ἔστω μάχη ἀναμέσου ἐμοῦ καὶ ὑμῶν.

Ἀντὶ τὴν ἀπὸ Πολυβίου ἀπαντᾷ πολλὰς εἰς. Πολύβ. 90 Ναυραύας... Νομὰς τῶν ἐνδοξοτάτων εἰς. Εὐαγγελ. Μκτθ. 8, 19 προσελθὼν εἰς γραμματεὺς. (Πρβλ. Winer Gramm. d. n. Sprachidioms 111 καὶ 161). Θεοφαν. 138, 3 Ἀθηνόδορος... εἰς τῶν συγκαλητικῶν. Ἀποκ. Εὐαγγελ. 158 μὲν τῶν ἡμερῶν βροχῆς γενομένης.

Ἐνι (=ἐνεστι) ἐγένετο συνώνυμον πρὸς τὸ ἐστί. Ἐπιστολ. Κορίθ. Α', 6, 5, οὕτως οὐκ ἔνι σοφός ἐν ὑμῖν. Γαλατ. 3, 23 οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἑλλήν, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θήλυ. Κολασσ. 3, 11 ὅπου οὐκ ἔνι Ἑλλήν καὶ Ἰουδαῖος, περιτομὴ καὶ ἀκροβυστία, βάβυρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός. Ἐπιστ. Ἰακωβ. 1, 17 παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγή. Οὕτω καὶ νῦν λέγεται ἐν Κύπρῳ καὶ Πόντῳ, ἐν δὲ Σφακίοις τῆς Κρήτης ἔναι κατὰ τὸ αὐτῶν εἶμαι, εἶσαι, ἐξ οὗ τὸ σύννηθες εἶ· αὐκατὶ τὸ εἰ τοῦ ἀ καὶ β' πρῶτω. εἶμαι εἶσαι.

Αἱ ἀντωνυμίαι τίς καὶ ποῖος πάλαι ἐπηλλάσσοντο ἐνίοτε, ὡς ἐν Εὐρύπ. Ἠλ. 905 τίς ἄρχῃν πρῶτα σ' ἐξείπω κακῶν, ποῖας τελευτάς; τίνα μέσον τάξω λόγον; Λυκούργ. Λεωκρ. 143—4 ὑμεῖς δ' ἐρωτᾶτε αὐτὸν ποῖους;... τίνας;... τίτων;... ἀλλ' ἐν τοῖς ἔπειτα χρόνοις ἡ ἐπαλλαγή αὕτη ἐγένετο συνηθεστέρα, Διοδώρ. 12, 128 ποῖας πόλεως ἀποίκους δεῖ καλεῖσθαι τοὺς Θουρίους καὶ τίνα κτίστην δίκαιον ὀνομάζεσθαι; Ἰωσηφ. Ἑβρ. Ἀρχ. 16, 8, 21 ποῖα μὲν ἔρνοια παραλείπεται; ποῖα δὲ πίστις ἐνδεής ἐστίν; τίς δ' οὐ τετιμηται τιμῇ; Ἀποκάλ. Ἰωάν. 3, 3 γρηῖς ποῖαν ὥραν ἦξω; (Πρβλ. Μχυροφύδην ἐν Δοκιμῇ 615—16).

Καὶ ἡ αὐτὸς ἐταυτίσθη πρὸς τὴν οὕτος. Εὐαγγελ. Λουκ. 5, 14 καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδεὶ εἰπεῖν, 19, 2 ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι καλοῦμενος Ζαχαρίας, καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιερέως καὶ οὗτος ἦν πλόσιος, 5, 17 καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων καὶ ἦσαν καθήμενοι Φαρισαῖοι. Γενεσ. 3, 15 αὐτὸς σοῦ τηρήσει κεφαλὴν καὶ σὺ τηρήσεις αὐτοῦ πέδιλα, ἔνθα αὐτὸς—σὺ= οὗτος μὲν—σὺ δέ. Ἀντὶ πότερος, πότερον ἐλέγετο ἀπὸ τῆς κοινῆς διαλέκτου τίς ἢ τίς ἐκ τῶν δύο. Εὐαγγελ. Μκτθ. 9, 5 τί γάρ ἐστιν ἐνκοπώτερον εἰπεῖν, Ἀφώνται σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, Ἐγείραι καὶ περιπάτει; 21, 31 τίς ἐκ τῶν δύο ἐποίησε τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς; ἀλλ' ἐν Ἰωαν. 7, 17 εὐρηται τὸ κλασικὸν πότερον ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαντοῦ λαλῶ. (Πρβλ. Winer Gramm. d. n. Sprach. 159). Ὀμοίως σὺν τῷ

χρόνῳ ἀφωμοιώθησαν καὶ αἱ ἀντων. ὅς, ἡ, ὁ, ὅστις, ἦτις, ὅτι καὶ ὅπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Ἀλλὰ πᾶσαι αὗται αἱ ἀλλοιώσεις δὲν μετέβαλον τοσοῦτον τὴν φύσιν τῆς γλώσσης ὅσον ἡ ἀπώλεια τῶν μορίων, ἧς ἐπακολούθημα ἡ τῶν πτώσεων καὶ ἐγκλίσεων ἐπαλλαγή, ἡ ἀνάλυσις τοῦ ἀπαρεμφάτου καὶ τῆς μετοχῆς διὰ τοῦ ὅτι μεθ' ὀριστικῆς ἢ ἴνα μεθ' ὑποτακτικῆς, ἡ σύνταξις τῶν προθέσεων μετ' αἰτιατικῆς κτλ. Εἰς τῶν σύσσωδων τούτων μεταβολῶν τὴν ἔρευναν μεταβαλόμεν ἦδη.

Ἢ ἐν τόπῳ στάσις συνεχύθη μετὰ τῆς εἰς τύπον κινήσεως ἀπὸ τοῦ α' μ. Χ. αἰῶνος. Ὁ Φρόνιχος 127 παρατηρεῖ ὅτι ἐταυτίσθησαν τὰ τοπικὰ ἐπιρρήματα ἔνδορ καὶ εἴσω, ὥστε ἐλέγετο εἴσω διατρίβω καὶ ἔνδορ εἰσέρχομαι. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ αὐτοῦ ποῖ καὶ ποῦ συνεχύθησαν, τὰ δεῦρο, οἴκαδε καὶ ἐκεῖσε ἐτίθεντο ἐπὶ στάσεως, ὡς Πράξ. Ἀποστολ. 22, 5 καὶ τοὺς ἐκεῖσε ὄντας δεδεδμένους. Ἐκ τῶν ἐπιρρημάτων ἐνθάδε καὶ ὧδε ἐξέλιπε τὸ πρῶτον, ἀλλὰ καὶ τὸ περισθὲν ὧδε μόνον ἐπὶ τύπου ἐτίθετο. Μετὰ τὰ κινήσεως ῥήματα ἀντὶ εἰς μετ' αἰτιατ. ἀπαντᾷ ἡ ἐν μετὰ δοτ. (Πρβλ. Winer Gramm. d. n. Sprachidioms 385 κεξ.). Πράξ. Ἰωάν. 10 ἀπήγαγον ἐν τῇ φυλακῇ, 35 εἰσήγαγεν ἐν τῷ οἴκῳ, 36 ἤλθομεν ἐν τῷ τόπῳ. Χρον. Πασχ. 548 ἐπαγελθὼν ἐν Ἀρτιοχείᾳ. Θεοφ. 444 ἀπελθούσα ἐν τῷ εὐκτηρίῳ, 428 ἀνῆλθεν ἐν τῷ ἁμβωνί, 451 ὑπέστρεψεν ἐν τῷ κάστρῳ, 471 περάσαντες ἐν τῷ ἁγίῳ Μάμαρτι, 479 κατῆλθεν ἐν τῇ Κίῳ τῆς Βιθυνίας. Μκλαλ. 65 ἀπῆλθεν ἐν τῇ Μέμφῃ¹⁾. Ἀποκρ. Πράξ. Ἀποστολ. 65 ἐκεῖθεν κατηντήσαμεν ἐν Σελευκείᾳ, 72 ἐν Σαλαμίῃ¹⁾ κατηντήσαμεν. Ἀλλὰ καὶ ἀντιστρόφως ἀπαντᾷ ἡ εἰς μετὰ αἰτ. ἀντὶ τῆς ἐν μετὰ δοτ. Ψαλμ. 29 τὸ ἐσπέρας αὐλοθήσεται κλαυθμός· καὶ εἰς τὸ πρῶτ' ἀγαλλίασις (ἐνθα παρατηρητέον τὴν χρῆσιν τοῦ τὸ ἐσπέρας κατ' ἀναλογίαν τοῦ τὸ πρῶτ' ὡς καὶ νῦν ἔτι). Ἐπιστολ. Τιμοθ. Β' 1, 11 εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κηρυξ. Ἐπιστ. Ἰωάν. 1, 5, 8 καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἐν εἰσιν. Γενεσ. 40, 3 ἔθετο αὐτοὺς... εἰς τὸ δεσμωτήριον, 21, 2 ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱὸν εἰς τὸ γῆρας. Χρονικ. Πασχ. ἔθηκεν εἰς τὸν τράχηλον. Ἀποκρυφ. Εὐαγγελ. 26 ἡ ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, 251 ἔμειναν εἰς τὸν οἶκον Νικοδήμου, 273 οὐδὲν εὐρίσκω πταῖσμα εἰς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον. Μκλαλ. ἔκτισε λουτρὸν εἰς τὴν πεδιάδα. Θεοφάν. 183 ὁ γόνος ὁ γενόμενος εἰς τὸ Ζεῦγμα. 428 ἔμειναν εἰς τὸν οἶκον κτλ.

Ἀντὶ δὲ μετὰ γεν. ἐν τοῖς παθητ. ῥήμασι τίθεται ἀπὸ μετὰ γεν. Ἐξοδ. 1, 12 ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Πράξ. Ἀποστ. 15, 4 ἀπεδέχθησαν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Εὐαγγελ. Λουκ. 6, 18 ἐνοχλοῦμενοι ἀπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων. Χρον. Πασχ. σφάζεται ἀπὸ ἐπάρχου. Θεοφ. 410 κατηγορηθῆναι ἀπὸ τιμῶν. Ἡ ἀπὸ ἐνίοτε καὶ ἀντὶ τῆς παρὰ ἀπαντᾷ. Ἐπιστολ. Γαλατ. 3, 2 τοῦτο θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν.

1) Ἀμρότερα ὡς πρωτόκλιτα γράφονται διὰ η'.

Κολασσ. 1, 7 καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἑπαφρᾶ. Εὐαγγελ. Λουκ. 12, 20 ἀπαιτοῦν ἀπὸ σοῦ. Πρῆξ. 10, 17 οἱ ἀπεσταλμένοι ἀπὸ τοῦ Κορινθίου κτλ. Ὡς τε ἀπὸ τῆς κοινῆς διαλέκτου ἐπεκράτησεν ἡ ἀπὸ ὧς καὶ ἐν τῇ καθωμιλημένῃ.

Ἀντὶ πρός, σὺν, διὰ τίθεται μετὰ. Ἡ ταύτης τοιαύτη χρῆσις εὐρηται καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ σπανιώτερον, ἐν ᾧ ἡ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις εἶναι συνηθεστάτη. Ξενοφ. Συμπ. 1, 1 τὰ μετὰ σπουδῆς πραττόμενα. Ἀναβ. 2, 6, 18 τοῦτων οὐδὲν ἤθελε κτᾶσθαι μετ' ἀδικίας ἀλλὰ σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ. Δημοσθ. 3, 3 μετὰ παρηγορίας ποιοῦμαι τοὺς λόγους. Λουκουρ. Α. 124 τὴ γὰρ μετὰ πολλῶν περιουσιμμάτων διδάσκων (= διὰ, ὅρην). Πολυβ. 1, 49, 9 ἡθροῖς μετὰ κηρύγματος. Λουκιαν. Νεκρ. Διακλ. 8 βοηθεῖν μετὰ τῆς τέχνης. Γενεσ. 30, 30 φύλαξαι σαντὸν μήποτε ἀλλήσης μετὰ Ἰακώβ ποτηρά. Σειρᾶχ 8, 13 μὴ δικάζων μετὰ κριτοῦ, 2 μὴ ἔριζε μετὰ ἀνθρώπου πλουσίου (ὡς τὸ δημῶδες μὴ μαλῶν μετ' ἀνθρώπου πλουσίον), 16 μετὰ θυμῶδους μὴ ποιήσης μάχην. Ἰουδθ 7, 24 οὐ ἀλλήσης εἰρηνικὰ μετὰ τῶν νιῶν. Εὐαγγελ. Μάρκ. 6, 50 ἐλάλησε μετ' αὐτῶν. Ἰωάνν. 4, 21 ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει, 9, 37 ὁ ἀλλῶν μετὰ σοῦ, 14, 30 οὐκέτι πολλὰ ἀλλήσω μετ' ὑμῶν. Ματθ. 18, 23 συναγαγεῖ λόγον μετὰ τῶν δούλων, 27 34 ἔδωκαν. . . ὅς τις μετὰ χολῆς ἀναμυγμένον. Λουκ. 70, 37 ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ (= πρὸς αὐτὸν = ἐλέησας αὐτόν), ἀνέλογον πρὸς τὸ δημῶδες ἔκαμ' ἔρωτα μαζί μου = ἡράσθημον, 18, 15 μετὰ μεγάλης φωτὸς δοξάων (= διὰ φωτὸς, ὅρην). Ἰωάνν. 18, 3 ἔρχεται μετὰ πατρὸς καὶ ἀποστόλων. Πρῆξ. Ἀποστ. 13, 17 μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτούς. Ἐπιστολ. Κορινθ. Α', 6, 6 ὁ ἀδελφός μετὰ ἀδελφοῦ κρίνεται. . . ὅτι κρίματα ἔχετε μετ' αὐτῶν (= πρὸς αὐτούς, πρὸς ἀλλήλους). Ἀποκλ. Ἰωάνν. 2, 15 πολλοὺς μετ' αὐτῶν. (= αὐτοῖς, πρὸς αὐτούς), 11, 7 ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν. Χρον. Πσχ. 190 ἐλθὼν μετὰ καράβου. Ἐκ τῆς χρήσεως ταύτης τῆς μετὰ προῦκυψεν ἐν τῇ καθωμιλημένῃ ἡ χρῆσις τοῦ με (ἐξ ἀποκοπῆς ἐκ τῆς μετὰ) εἰς παρὰστασιν τοῦ ἐναρτίου, πολεμῶ με τὸν ἐχθρόν μου, τοῦ ὀργάνου, με χρήματα κάμνει ὅ τι θέλει, τοῦ ὁμοῦ, μ' ἐσέτα δὲν μιλῶ, τῆς ἀναφορᾶς, με τὴ δουλειὰ αὐτῇ ἀσχέμα τὴν ἔχεις κτλ. (Πρβλ. Winer Gramm. d. n. Sprach. 353).

Μ. Ι. ΚΕΦΑΛΑΣ.

(Ἀκολουθεῖ).

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ

Περὶ τοῦ πλανήτου Ἄρεως*.

Ἡ Γῆ φαίνεται ἀπὸ τοῦ Ἄρεως ἀκριβῶς ὡς φαίνεται ἡ Ἀφροδίτη ἀπὸ τῆς ἡμετέρας Γῆς, ἐάν δὲ ὑπάρχωσι κάτοικοι ἐπὶ τοῦ Ἄρεως καὶ σπουδάζωσι τὴν ἀστρονομίαν, ἡ διὰ τοῦ ἡλιακοῦ δίσκου διέβασις τῆς ἡμετέρας Γῆς εἶνε δι' αὐτούς ὅ,τι εἶνε δι' ἡμᾶς ἡ διέβασις τῆς Ἀφροδίτης. Ὡς δὲ ἡ Ἀφροδίτη φαίνεται εἰς ἡμᾶς ὑπὸ μορφὴν ἡμισελήνου, ἡ, ὅταν ἐπὶ μᾶλλον πλησιάζῃ πρὸς ἡμᾶς, ὑπὸ μορφὴν στενοῦ μηνίσκου, οὕτω καὶ οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄρεως, ἐάν ὑπάρχωσι, βλέπουν τὴν Γῆν, ὅταν πλησιάζῃ πρὸς αὐτούς, ὑπὸ μορφὴν ἡμισελήνου καθισταμένης τοσούτῳ μᾶλλον στενωτέρας ὅσῳ ἡ φαινομενικὴ διάμετρος τοῦ δίσκου αὐτῆς καθίσταται μεγαλειότερα.

Ἐξετάζων δὲ εἶτα τὸ ζήτημα τῆς μᾶλλον καταλλήλου θέσεως τοῦ Ἄρεως ἐπὶ τῆς τροχίᾳς αὐτοῦ πρὸς ἐπισκόπησιν τῆς Γῆς, ὁ Lockyer παρατηρεῖ ὅτι αὕτη συμπίπτει μετὰ τοῦ περιηλίου αὐτοῦ, ὅτι ἡ Γῆ φαίνεται κατὰ πρῶτον, πρὸ τῆς συνόδου τῶν τριῶν ἀστρῶν (Ἡλίου, Γῆς, Ἄρεως), ὡς ἡμισελήνος, εἶτα ὡς μηνίσκος βαθμηδὸν στενούμενος μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς συνόδου, μετὰ ταύτην ὡς μηνίσκος βαθμηδὸν πλατυνόμενος, μικροτέρας ὁλωνέν διαμέτρου, μέχρις οὗ ἀνέλθῃ αὕτη τὴν μορφὴν τῆς ἡμισελήνου. Ὡς τε διὰ τὴν εἶναι ὁρατὴ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ τοῦ Ἄρεως ἡ Γῆ ἀνάγκη νὰ εὐρίσκηται αὕτη εἰς ἀπόστασιν τινα ἀπὸ τῆς συνόδου, ὥστε ὁ μηνίσκος αὐτῆς νὰ μὴ εἶναι πολὺ στενός, ἐν ἄλλαις λέξεσιν, οἱ κάτοικοι τοῦ Ἄρεως στεροῦνται τοῦ προνομίου, ὅπερ ἡμεῖς ἐν σχέσει πρὸς αὐτούς ἔχομεν, διότι δὲν δύναται νὰ ἐπισκοπήσωσι τὸν ἡμέτερον πλανήτην, ὅταν εὐρίσκηται πλησιέστατα εἰς αὐτούς.

Ἐπὶ τούτοις ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὰς δύο προτάσεις περὶ ἀποκαταστάσεως συγκοινωνίας μετὰ τοῦ Ἄρεως, προτάσεις, ἃς ἀνωτέρω ἀνεφέραμεν, καὶ ὧν ἡ μὲν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Galton (Times, 6 aout 1892), ἡ δὲ ὑπὸ τοῦ Haweis (Pall Mall Gazette, 18 aout 1892), παρατηρῶν ὅτι ἡ πρώτη τούτων καταπίπτει ἀφ' ἑαυτῆς, διότι αὕτη στηρίζεται ἐπὶ τῆς χρήσεως αὐτοῦ τοῦ ἡλιακοῦ φωτός, ἀντανταχλωμένου διὰ πᾶσι μεγίστων κατόπτρων, πλάτους π. χ. 15 μέτρων καὶ μήκους 25, κατὰ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ἄρεως, ἐν πλήρει ἐπομένῳς ἡμέρᾳ, ὅποτε τοῦ Ἄρεως εὐρίσχομένου ἐν ἀντιθέσει, τὰ ἀπὸ τῆς Γῆς γινόμενα πρὸς αὐτὸν σημεῖα ἐπὶ τοῦ μέρους τῆς Γῆς τοῦ φωτιζομένου ὑπὸ τοῦ Ἡλίου, ἀδύνατον νὰ γίνωσιν ὁρατὰ (ἐν περιπτώσει καθ' ἣν γὰρ σημεῖα δύνανται νὰ γίνωσιν ὁρατὰ) παρὰ τῶν κατοίκων αὐτοῦ, ἔνεκα τῆς σχετικῆς πρὸς ἄλληλα θέσεως τῶν τριῶν ἀστρῶν.

Ἡ δὲ πρότασις τοῦ Haweis στηρίζεται ἐπὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτός κατὰ τὴν νύκτα. Κατ' αὐτὴν, ἄνευ μεγάλης προσθέτου δαπάνης, διὰ

(*) Ἰδε ἀριθ. 2, σελ. 28—29.